

3. Ghreblja na bajdarkakh y kanoe: prymerajaja proghramma sportyvnoj podghotovky dlja detsko-junosheskykh sportyvnykh shkol, spetsyalyzovannykh detsko-junosheskykh shkol olymпыjskogho rezerva. – M. : Sovetskyj sport, 2004. – 120 s.
4. Eremenko (Spychak) N. P. Pedagoghycheskye komponenty funkcyonalnoj podghotovlennosti kvalyfytsyrovannykh ghrebcov-bajdarochnykov, sposobstvujushhye realizatsyju funkcyonalnykh vozmozhnostej / N. P. Eremenko (Spychak) / Naukovyj chasopys NPU im. M. P. Dragomanova. – Kyjiv, 2014. – Vyp. 2(43). – S. 16-22.
5. Zhyrnov O. V. Udoskonalennja tehniky vesluvannja kvalifikovanykh bajdarochnykiv na osnovi modeljuvannja kinematychnoji struktury rukhiv: avtoref. dys. ... kand. nauk z fizychn. vykhov. ta sportu : 24.00.01 : zakhyshh. 30.01.09 / O.V. Zhyrnov. – K., 2008. – 20 s.
6. Samujlenko V. E. Metodyka sozdanyja dvyghateljnogo stereotypa na dystancyonnykh skorostjakh u vysokokvalyfytsyrovannykh ghrebcov na bajdarkakh y kanoe / V. E. Samujlenko, Gh. D. Ghatylova, N. P. Eremenko (Spychak), L. N. Sologhub // Visnyk Chernighivskogho nacionaljnogho pedagoghichnogho universytetu imeni T. Gh. Shevchenka. – Chernighiv : ChNPU, 2013. – Vyp. 112, t. 4. – S. 221-225.
7. Kharchenko-Baranecjka L.L. Kharakterystyka skladovykh taktychnoji pidghotovky vesljariv-bajdarochnykiv vyshhoji sportyvnoj kvalifikaciji // Aktualni problemy junackogho sportu [Tekst]: zb. statej KhIII Vseukr. nauk. konf. (27 veresnja 2018 r.) / uklad.: S.K.Gholjaka. – Kherson : KhDU, 2018. – s 57-61.
8. Chodinow W. Respiratory parameters efficiency in sports results among 14-year old male and female swimmers / Ewa Dybińska¹, Katarzyna Kucia-Czyszczoń, Marcin Kaca, Michał Staroń, Władimir Chodinow // Pedagoghika, psykholohija ta medyko-biologhichni problemy fizychnogho vykhovannja i sportu. – 2012. – № 2 – С. 153-160.
9. Chodinow W. Wplyw danych antropometrycznych i przygotowania fizycznego na wyniki specjalistycznych testów kajakarek / Chodinow Włodzimierz // Młoda sportowa nauka Ukrainy: zbiór naukowych prac Uniwersytet Kultury Fizycznej. Wyd. 14, T. 1. – Lwów, 2010. – S. 353-358.
10. Chodinow W. Wybrane determinanty wyniku sportowego w kajakarstwie wśród studentów Politechniki Radomskiej / Chodinow Włodzimierz, Kaca Marcin // Pedagoghika, psykholohija ta medyko-biologhichni problemy fizychnogho vykhovannja i sportu. – 2010. – № 1. – С. 149-152.
11. Płatonow W. N. Optymalizacja struktury treningu sportowego / Płatonow W. N., Sozański H. – Warszawa : RCMSKFIS, 1991.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2021.12(144).35
УДК 373.3/5.091.33-027.22:796.093(498)

Цибанюк О.О.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, м. Чернівці

ИСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ РУМУНСЬКОЇ ГРИ ОЙНА

В статті О. Цибанюк «Історико-педагогічні особливості формування національної румунської гри ойна» розглянуто генезу формування національної гри румунів – ойна. Виокремлені варіанти її назв: в Банаті її називали «лапта з маленьким м'ячом», в Трансільванії – «довгий м'яч», в районі Сибіу – «ойна», на молдовських землях – «хойна». Дівчата також грали в гру під назвою «oinita», подібних до ігор, які були популярні в інших країнах, таких як німецька «Schlagball», фінська «pesäpallo», «paume» у Франції та «Cluiche Corr» в Ірландії. Дослідниця виокремлює трансформацію ойни з рухливої, дитячої гри в національне спортивне надбання як потужний результат реформування системи освіти 1898 р. В статті проаналізовано організацію перших змагань національного рівня, особливості видання правил та формування організацій фізкультурно-спортивного спрямування. Автор довела соціальний статус гри - справжнє соціальне явище, виокремила період, коли ойна домінувала у фізичному вихованні учнівської молоді та спортивному житті (1899-1938 рр.). Зроблено висновок, що саме вчителі фізкультури стали основними носіями ідеї поширення та постійного вдосконалення гри. 1985 рік охарактеризований дослідницею як період серйозних змін у регламенті проведення шкільних змагань, значної уваги з сторони держави, громадських організацій. В роки незалежності, завдяки спрямованій стратегії розвитку ойни, що впроваджує Федерація ойни Румунії у співпраці з Міністерствами освіти, досліджень та інновацій та спорту ойна продемонструвала очевидне відродження. 2009 р. ойна разом із ще 51 видом спорту запропонована для вивчення в закладах освіти Румунії, розроблена програма навчання для 5-12 класів. Особливе значення має введення ойни до програми Національної олімпіади шкільного спорту в двох вікових категоріях – для учнів середньої школи та старших класів.

Ключові слова: гра, правила, розвиток, Румунія, учні, фізичне виховання.

Tsybanyuk O. Historical and pedagogical features of the formation of the Romanian national war game. The genesis of the formation of the Romanian national war game is considered. There are some variants of its names: in Banat it was called "lapta with a small ball", in Transylvania - "long ball", in Sibiu - "oyna", in the Moldavian lands - "hoyna". The girls also played a game called "oinita", similar to games that were popular in other countries, such as the German "Schlagball", the Finnish "pesäpallo", "paume" in France and "Cluiche Corr" in Ireland. The researcher singles out the transformation of the war from mobile, children's play into the national sports heritage as a powerful result of reforming the education system in 1898. The article analyzes the organization of the first national level competitions, features of publishing rules and forming sports organizations. The author proved the social status of the game - a real social phenomenon, singled out the period when the war

dominated the physical education of young students and sports life (1899-1938). It is concluded that physical education teachers have become the main carriers of the idea of spreading and continuous improvement of the game. 1985 was described by the researcher as a period of serious changes in the regulations of school competitions, considerable attention from the state and public organizations. During the years of independence, thanks to the targeted strategy for the development of the war, implemented by the Romanian War Federation in cooperation with the Ministries of Education, Research and Innovation and Sport, the war showed a clear revival. In 2009, the war, along with 51 other sports, was proposed for study in Romanian educational institutions, and a curriculum was developed for grades 5-12. Of particular importance is the introduction of OINA in the program of the National Olympiad in school sports in two age categories - for high school students and high school students.

Key words: game, rules, development, Romania, students, physical education.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Протягом останніх років спостерігається зростання інтересу населення до пізнання та відродження національних традицій, у тому числі, традицій фізичного виховання та здорового способу життя. Зокрема, це стосується тіловиховних історичних засад країн, сусідів – Румунії, Угорщини, Польщі. Розвиток та популяризація такої національної (офіційний статус – О.Ц.) румунської гри спонукає переглянути і розширити межі творчого використання національної спадщини.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вивчення досвіду європейських країн у галузі фізичного виховання і спорту представлено низкою праць педагогів, фахівців галузі тощо. Зокрема, проблемам підготовки фахівців фізичного виховання присвячені дослідження І. Грінченко, Т. Дерези, М. Дутчака, С. Кшиштановича, О. Цибанюк. Проблеми фізичного виховання в Румунії, а саме методика проведення занять у загальноосвітніх школах та ліцеях соціалістичного часу досліджували Г. Арделеан, І. Попеску.

Метою статті стало висвітлення історико-педагогічних особливостей формування національної румунської гри ойна.

Методи дослідження методи аналізу й узагальнення наукової, навчально-методичної та спеціальної літератури з фізичного виховання та педагогіки, архівних документів та нормативно-правових актів досліджуваного періоду, статистичних даних.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ойна (Oina або hoina – рум. мова) – традиційна румунська спортивна гра лаптового характеру. Історично популярна на теренах румунських земель, гра мала низку назв та варіантів: в Банаті її називали «лапта з маленьким м'ячем», в Трансільванії – «довгий м'яч», в районі Сибіу – «ойна», на молдовських землях – «хойна». Дівчата також грали в гру під назвою «oinita», подібних до ігор, які були популярні в інших країнах, таких як німецька «Schlagball», фінська «pesäpallo», «крауте» у Франції та «Cluiche Corr» в Ірландії.

Дату народження гри ойна дуже складно вказати, проте існує багато документальних підтверджень, які дозволяють стверджувати, що варіанти цієї гри практикувались ще з давніх часів і були тісно пов'язані з діяльністю пастуха. У сучасній Румунії існують назви місцевостей або природних об'єктів названі Oina, Oinești, Oinasu, Hoina (Ойна, Ойешті, Оінасу, Хойна) на кшталт таких місць Великобританії як Регбі та Бадмінтон, які дали назву двом відомим видам спорту.

Уперше, в офіційних документах, ойна зустрічається у XIV ст., коли у 1364 році під час правління Владіслава I у щоденній хроніці вона описана як гра для проведення дозвілля. Інше документальне свідчення датується 1596 роком, коли італійський науковець Ж. Л. д'Ананія згадує гру в «Універсальній системі Всесвіту» в описі Верхньої Валахії [8].

Повідомлення та згадки про ойну зустрічаються в роботі «Diaetetica» Стефана Матюса в 1762 році, надрукованій в Клужі, у мемуарах священика Ніколае Стойки з Hațeg (м. Хацег, Трансільванія) 1763 року, в яких автор пригадує години проведені з дітьми у дворі церкви в Timișoara (м. Тімішоара) за грою.

Протягом досліджуваного періоду ойна була відома на всіх румунських землях під назвами, збереженими і сьогодні, наприклад, «Lapta lungă» («Довга лапта»), «Matca mare» («Господиня») або «Hâlsa» в м. Блаж, «fuga» («Політ») в районі м. Сибіу, «De-a patru să stăm» («На чотирьох») м. Алба-Юлія, «Norasiu» в м. Деж, в м. Брашов – «Vasiul» і «de-a loga», в м. Сучава «Norasiu» і «Harusiul», а Молдові давно називають «Hoina». Дослідники історії педагогіки та фізичного виховання на румунських землях (Д. Іонеску, К. Карітеску, С. Кірітеску) визначали, що незважаючи на різні назви, гра не виявляла істотних відмінностей у плані розвитку, її структура і правила були подібними [1;2; 5; 6], що призвело до створення комісії з уніфікації техніки та тактики гри у 1894 році під керівництвом Спіру Харета [7].

Період кінця XIX – початку характерний полемікою щодо походження терміну «ойна» та формуванням ігрової термінології. Лінгвіст Х. Х. Тіктін (1850-1936) визначав войовничість гри і співставляв назву з слов'янською «война», польською «wojna». Цей варіант розглядав філолог В. Богреа (1881-1926), однак, наголошуючи на необхідність адаптувати правила гри до вимог школи. Філолог з м. Ясси, Дж Паску (1882-1951), вважав, що назва ойна є румунською, проте ця гіпотеза не була врахована мовознавцями. У міжвоєнний час більшість фахівців схилились до турецького походження терміну, оскільки гра пов'язана з елементами старої турецької термінології, що використовувалась в пастушестві, зокрема і в румунських землях (cioban, câșlă, vătaf – пастух, ватажок тощо) [3].

Гра одразу швидко поширилася, ставши обов'язковою складовою шкільних програм у 1897 році. Ще одним потужним результатом реформування системи освіти 1898 року стала трансформація ойни з рухливої, дитячої гри в національне спортивне надбання. Автор таких змін, Спіру Харет запровадив обов'язкові практичні заняття з ойни в школах усіх ступенів, вбачаючи у ній вдале поєднання етнічних традицій, нових, спортивних тенденцій: «Ойна може принести нове життя румунській школі, будучи чудовим засобом фізичного виховання, справжнім видом румунської спортивної гри» [10]. І вже 9 травня 1899 року в Бухаресті відбувся перший національний чемпіонат з ойни, а 3 червня 1912 року в румунському «Офіційному Бюлетені» публікуються правила проведення гри, тим самим визнавши ойну на державному рівні. На початку грудня 1912 року в Бухаресті була створена «Федерація румунських спортивних

товариств» (ФССР), до складу якої входила також «Комісія Ойни» [8]. Будучи справжнім соціальним явищем у період 1899-1938 рр., гра рішуче нав'язувалась та домінувала у фізичному вихованні учнівської молоді та спортивному житті. Саме вчителі фізкультури стали основними носіями ідеї поширення та постійного вдосконалення гри. Генеза розвитку гри ойна протягом досліджуваного періоду представлена в таблиці 1.1

Таблиця 1.1

Генеза розвитку національної румунської гри ойна (кінець XIX – початок XX ст.)

№	Дата	Події
1	1895 р.	Оприлюднено перші письмові правила.
2	1897 р.	Впровадження ойни в шкільну програму як обов'язкову складову.
3	1898 р.	Трансформація ойни з рухливої, дитячої гри в національне спортивне надбання: перший регламент організації гри та змагань.
4	1898 р.	Внаслідок доопрацювань висвітлено унікальний регламент проведення змагань.
5	9 травня 1899 р. м. Бухарест	Організація першого національного чемпіонату з ойни.
6	1902 р.	Нове регулювання гри, що сприяло динаміці гри, усунуло суперечності.
7	3 червня 1912 р.	В «Офіційному Бюлетені» публікуються правила проведення гри, тим самим ойну визнано на державному рівні.
8	грудень 1912 р. м. Бухарест	Створена Федерація/Комісія ойни у складі «Федерації румунських спортивних товариств» (ФРСР)

Федерація (Комісія) Ойни – одна з 13 структурних одиниць, що склали Федерацію спортивних товариств Румунії (ФРСР) (Federatia Societatilor Sportive din Romania (FSSR) створену на початку грудня 1912 року, зі штаб-квартирою в м. Бухарест. ФРСР була реорганізована у 1923 р. в Центральний клуб (комісію) спортивних ігор, який активно діяв у Трансільванії, Бессарабії та Буковині, який у свою чергу був реорганізований в грудні 1925 року [3].

Після тривалого підготовчого періоду, метою якого стали листування з існуючими командами та їх реєстрація, визначення єдиних вимог щодо членства у федерації для команд шкільного, любительського та професійного рівня, визначення стратегії розвитку гри в тодішніх умовах тощо в червні 1932 р. було створено Румунську федерацію ойни (Federatia Romana de oina).

У вересні 1940 р. Федерація ойни та 21 інша спортивна спілка були об'єднані у Румунську спортивну організацію (Organizarea Sportului Romanesc), яка проіснувала до 7 листопада 1944 року. Періодично, ойну як вид спорту комбінували з іншими та створювали Румунську федерація регбі та ойни (Federatia Romana de Rugby și Oina) (вересень 1940 р.), Румунську федерацію гімнастики та ойни (Federatia Romana de Gimnastica și Oina) (1942 р.), Румунську федерацію гімнастики та національних ігор (Federatia Romana de Gimnastica si Jocuri Nationale) (лютий, 1944 р.) [10].

Не зважаючи на те, що основною метою федерацій було розвиток ойни як виду спорту, саме ці організації плідно співпрацювали із закладами освіти в напрямі фізичної підготовки учнівської молоді.

Одразу після Другої світової війни ойна популяризується державою, організовані і проведені ряд місцевих і національних змагань: Кубок Надії, Кубок регіонів, Кубок Румунії, Національний чемпіонат юнаків і дорослих, Кубок міст, Кубок Села, Чемпіонати університетів, «Динамоіада», Спартакіада, Кубок Федерації, Чемпіонати закладів освіти тощо.

29 червня 1949 року була створена «Центральна комісія ойни», яка мала на меті формування методичної основи тренувань в цьому виді спорту, моніторинг виконання правил гри командами і гравцями, контроль за роботою арбітрів та інструкторів, підвищення кваліфікації працівників сфери фізичної культури і спорту.

У 50-тих рр. XX ст. вносяться суттєві зміни в правила гри, і, відповідно, у суддівство. У 1955 р. офіційно затверджуються можливості подання м'яча товаришем по команді, присудження двох очок при ударі суперника, не присвоєння балу гравцеві, який проходить без удару тощо. І через три роки, у 1958 р. такі зміни спричинили зміни у приписах для арбітрів. В 1964 та 1978 рр. правила гри знову зазнали змін, які, проте, були відмінні з-за мізерного впливу безпосередньо на гру, але значної плутанини в оцінці суддів ігрової ситуації.

У структурах Союзу фізичної культури і спорту (UCFS – Uniunea pentru Cultura Fizica si Sport), створеного 2 липня 1957 р., Національної ради з фізичного виховання та спорту (CNEFS – Consiliul Național de Educație Fizică și Sport), створеної 28-29 липня 1967 р., Міністерства спорту, створеного в грудні 1989 р. та Міністерства молоді та спорту Румунська федерація ойни працювала безперервно до теперішнього часу [8].

1985 рік приносить серйозні зміни у шкільній (дитячій) регламент проведення змагань: уточнюються розміри дитячої біти (палиці), сформовані правила участі дітей у змаганнях середніх та старших класів, посилено роль арбітра. Саме увага з боку держави, громадських організацій та Федерації ойни, тривала наявність елементів гри у навчальних програмах з фізичної культури початкової, середньої та старшої шкіл та закладів вищої освіти вплинули на значну популяризацію гри та її конкурентну спроможність серед інших спортивних ігор – при закладах освіти створювались шкільні та університетські команди; організувались навчальні курси для тренерів та інструкторів, арбітрів; формувалась науково обґрунтована методика гри, вдосконалювались методи навчання тощо. У 1989 р. календар змагань об'єднував змагання, адресовані всім віковим категоріям гравців, починаючи з місцевих етапів, заходів в регіонах та країні.

Історики педагогіки та фізичної культури і спорту визначають період соціалістичної Румунії для ойни як етап розвитку та популярності.

Проте, після 1990 року національна румунська гра пережила потужний занепад, що призвело майже до зникнення гри.

В роки незалежності, завдяки спрямованій стратегії розвитку ойни, що впроваджує Федерація ойни Румунії у

співпраці з Міністерствами освіти, досліджень та інновацій та спорту ойна продемонструвала очевидне відродження. У 2003 р. після тривалої роботи творчої комісії в складі керівників федерації та спортивних команд, фахівців галузі фізичної культури і спорту, вчителів фізкультури та директорів закладів освіти, інструкторів та арбітрів був реалізований проєкт щодо формування нових, сучасних правил гри, згідно яких і гра організована і сьогодні.

2009 р. ойна разом із ще 51 видом спорту запропонована для вивчення в закладах освіти Румунії, розроблена програма навчання для 5-12 класів – *Programe școlare. Pregătire sportivă practică (incepători / avansați / performanță)*. Oina. [9].

Положення Закону 96/2014 про доповнення до Закону про фізичне виховання і спорт № 69/2000, що опублікований в Офіційному Віснику Румунії презентували «Національну програму «Відкрий для себе ойна». Основною тезою глави вище означеного закону стало визнання ойни національним видом спорту Румунії. Основним інструментом для впровадження національної ідеї стала вище визначена державна програма, яка за законом, складається з комплексу дій, метою яких визначено розповсюдження та широке використання цієї гри. Основним реалізатором визнана Федерація ойни Румунії [4].

Особливе значення має введення ойни до програми Національної олімпіади шкільного спорту (O.N.S.S. – Olimpiada națională a sportului școlar) в двох вікових категоріях – для учнів середньої школи та старших класів. Протягом XXI ст. в Румунії створено 12 тренувальних центрів, урізноманітненні варіанти гри – тепер в ойну можна грати у закритому приміщенні (правила передбачають участь 6 учнів) та на пляжі (правила регламентують участь 8 спортсменів).

Висновки. Розглядаючи генезу формування національної гри румунів – ойна, виокремлені варіанти її назв: в Банаті її називали «лапта з маленьким м'ячем», в Трансильванії – «довгий м'яч», в районі Сібіу – «ойна», на молдовських землях – «хойна». Дівчата також грали в гру під назвою «oinita», подібних до ігор, які були популярні в інших країнах, таких як німецька «Schlagball», фінська «pesäpallo», «рауте» у Франції та «Cluiche Corr» в Ірландії. Трансформація ойни з рухливої, дитячої гри в національне спортивне надбання відбулася ще у 1898 р. В статі проаналізовано організацію перших змагань національного рівня, особливості видання правил та формування організацій фізкультурно-спортивного спрямування. Доведено соціальний статус гри - справжнє соціальне явище, виокремлено період, коли ойна домінувала у фізичному вихованні учнівської молоді та спортивному житті (1899-1938 рр.). Основними носіями ідеї поширення та постійного вдосконалення гри стали вчителі фізкультури стали. В роки незалежності, завдяки спрямованій стратегії розвитку ойни, що впроваджує Федерація ойни Румунії у співпраці з Міністерствами освіти, досліджень та інновацій та спорту ойна продемонструвала очевидне відродження. 2009 р. ойна разом із ще 51 видом спорту запропонована для вивчення в закладах освіти Румунії, розроблена програма навчання для 5-12 класів. Особливе значення має введення ойни до програми Національної олімпіади шкільного спорту в двох вікових категоріях – для учнів середньої школи та старших класів. У подальшому заплановано аналіз навчальної програми «Ойна» для учнів 5-12 класів румунських шкіл.

Література:

1. Ionescu D. Raspuns unui pseudoeducator fizic. Bucuresti, 1914.
2. Ionescu D. Istorical gimnasticii si educatiei fizice la noi. Bucuresti, 1939.
3. Istoria Jocului <https://froina.ro/istoria-jocului/#top>
4. Legea nr. 69/2000, legea educatiei fizice si sportului, consolidata 2009. Monitorul Oficial. Partea I. nr. 200. 9 mai 2000.
5. Karitescu C. Sport si cultura. Bucuresti, 1933.
6. Karitescu C. Kleine Enzyklopädie, Körperkultur und Sport. Heraus gegeben von der Deutschen Hochschule für Körperkultur. Leipzig, 1960.
7. Kiritescu C. Educatia fizica, arta fundameitala a educatiei scolare integrale. Bucuresti, 1930.
8. Nicolae Postolache: Fascinația oinei jocul românilor de pretutindeni, Editura Profexim, București, 2009 Jocul de Oina <https://patrimoniu.ro/images/imaterial/Oina/JoculdeOina.pdf>
9. Programe școlare. Pregătire sportivă practică (incepători / avansați / performanță). Oina. Anexa nr.2.26 la Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr.5098/09.09.2009. București, 2009. 15 p.
10. Sportul și organizarea lui în România. <https://calimanvictorconstantin.wordpress.com/2016/02/18/sportul-si-organizarea-lui-in-romania/>

References

1. Ionescu D. Answer to a physical pseudo-educator. Bucharest, 1914.
2. Ionescu D. The history of gymnastics and physical education in our country. Bucharest, 1939.
3. Game History <https://froina.ro/istoria-jocului/#top>
4. Law no. 69/2000, law on physical education and sports, consolidated 2009. Official Gazette. Part I. no. 200. May 9, 2000.
5. Karitescu C. Sport and culture. Bucharest, 1933.
6. Karitescu C. Kleine Enzyklopädie, Körperkultur und Sport. Heraus gegeben von der Deutschen Hochschule für Körperkultur. Leipzig, 1960.
7. Kiritescu C. Physical education, the fundamental art of integral school education. Bucharest, 1930.
8. Nicolae Postolache: The fascination of the horse the game of Romanians everywhere, Profexim Publishing House, Bucharest, 2009 The Game of Sheep <https://patrimoniu.ro/images/imaterial/Oina/JoculdeOina.pdf>
9. School Programs. Practical sports training (beginners / advanced / performance). Oina. Annex no.2.26 to the Order of the Minister of Education, Research and Innovation no.5098 / 09.09.2009. Bucharest, 2009. 15 p.
10. Sport and its organization in Romania. <https://calimanvictorconstantin.wordpress.com/2016/02/18/sportul-si-organizzazione-lui-in-romania/>